

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 218/2013-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť P. K., B., zastúpeného advokátom Mgr. P. R., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04 **p o r u š i l** základné právo P. K., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 8/04 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. P. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. P. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 407,55 € (slovom štyristosedem eur a päťdesiatpäť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť na účet jeho advokáta Mgr. P. R., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 218/2013-12 zo 4. apríla 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.2 Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva najmä, že

„(...) Sťažovateľ 10. 10. 2003 doručil Okresnému súdu Bratislava I žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a priznanie nemajetkovej ujmy, ktorá bola odstúpená a doručená 08. 01. 2004 Okresnému súdu Bratislava II ako príslušnému konať vo veci. Návrhu bola pridelená spisová značka 12C/8/2004.“

Sťažovateľ v ďalšom opisuje priebeh napadnutého konania a dodáva, že:

„(...) Kritériom ochrany práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov sú podľa ústavného súdu najmä zložitost' vecí, správanie účastníkov a postup súdu. Zo súdneho spisu sp. zn. 12C/8/2004 vyplýva, že Okresný súd Bratislava II vo veci sťažovateľovho

návrhu, ktorým sa domáha neplatnosti skončenia pracovného pomeru od podania návrhu na konanie, t. j. od 08. januára 2004 vytýčil termín na prvé pojednávanie vo veci samej po štyroch rokoch a šiestich mesiacoch od podania návrhu. Nekonanie súdu vo veci samej v dĺžke štyri roky a šesť mesiacov považuje sťažovateľ za zbytočné prietahy v konaní.

Z úkonov sťažovateľa voči súdu je z predmetného súdneho spisu zrejmé, že sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia a zmeny(doplnenia) žalobného návrhu. Úkony súdu vo veci predbežného opatrenia však nie sú činnosťou súdu, ktoré by viedli k odstráneniu právnej neistoty, ktorej odstránenia sa sťažovateľ domáha návrhom na konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Sťažovateľovi procesné právo umožňuje využiť inštitút predbežného opatrenia, preto podľa názoru sťažovateľa jeho plné využitie nemôže byť pripísané na ťarchu sťažovateľa ako správanie účastníka konania spôsobujúce prietahy v konaní. Konanie o predbežnom opatrení nemôže byť pre súd prekážkou spôsobujúcou nekonanie vo veci samej.

V konaní vo veci samej však Okresný súd Bratislava II ani po vytýčení prvého pojednávania nepostupoval v zmysle zásady iura novit curia. Konanie vo veci samej od prvého pojednávania 05. 06. 2008 do rozhodnutia rozsudkom č. k. 12C 8/2004-199, do 22. 01. 2009 je síce konaním rýchlym ale ako vyplýva z uznesenia Krajského súdu Bratislava č. k. 8Co 124/2009-216, zároveň aj konaním nespĺňajúcim základné zásady občianskeho súdneho konania, čiže konaním nezákonným, z ktorého dôvodu muselo byť rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zrušené. Rýchlosť konania v tomto prípade bola na škodu kvalite súdneho procesu a spôsobila v konečnom dôsledku ďalšie zbytočné prietahy v konaní vo veci samej v dĺžke ďalších štyroch rokov, ako aj zrejmú nehospodárnosť konania vo veci samej. Konanie vo veci samej na súde prvého stupňa od pojednávania do rozhodnutia je podľa sťažovateľa neefektívnou činnosťou súdu, navyše správanie zákonnej sudkyne voči sťažovateľovi nebolo v súlade so sudcovskou etikou.

Za konanie súdu spôsobujúce zbytočné prietahy v konaní považuje sťažovateľ po rozhodnutí prvostupňového súdu zo dňa 22. 01. 2009 postup Okresného súdu Bratislava II po podaní dovolania voči uzneseniu Krajského súdu Bratislava č. k. 8Co 124/2009-216. Od 10. 08. 2010, t. j. od podania dovolania vo veci samej uplynuli viac ako dva roky a dva mesiace avšak dovolanie nebolo predložené dovolaciemu súdu na rozhodnutie. O dovolaní ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Okresný súd Bratislava II

ako súd prvého stupňa vykonávajúci úkony v dovolacom konaní svojimi neurčitými úkonmi voči sťažovateľovi neumožnil sťažovateľovi osvedčiť tvrdenia vo veci oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov. Za neurčitý a nezrozumiteľný úkon súdu voči sťažovateľovi sťažovateľ považuje doručenie zásielky Okresného súdu Bratislava II dňa 20. 09. 2010, ktorá obsahovala len čisté tlačivo, ktoré by svojim obsahom mohlo byť tlačivom O. s. p č. 6, teda tlačivom potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch pre účely oslobodenia od súdnych poplatkov. Predmetná zásielka bola sťažovateľovi doručená bez akéhokoľvek sprievodného listu, ktorý by určito a zrozumiteľne označil ku ktorému konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava II zásielka patrí. Zásielka neobsahovala žiadne poučenie, výzvu, spisovú značku, meno a priezvisko sudcu alebo povereného zamestnanca súdu, žiadny podpis ani dátum. Predmetnú zásielku sťažovateľ vrátil Okresnému súdu Bratislava II spolu so sprievodným listom ako zásielku nezrozumiteľnú a neurčitú. Súd prvého stupňa rozhodol o nepriznaní oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov a následne o neustanovení zástupcu sťažovateľovi pre dovolacie konanie bez toho, že by dal sťažovateľovi možnosť osvedčiť dôvodnosť predpokladov oslobodenia od súdnych poplatkov. Snaha sťažovateľa o nápravu nesprávneho postupu súdu vo veci oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov a neustanovenia mu zástupcu bola neúspešná. Najvyšší súd SR dovolanie v tejto veci odmietol uznesením č. k. 5Cdo 76/2011. Sťažovateľ postup súdu považuje za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a domáha sa vyslovenia porušenia tohto práva ústavnou sťažnosťou odoslanou Ústavnému súdu 8. 11. 2011, ktorá je na Ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 3933/2011.

Okresný súd Bratislava II vo veci 12C 8/2004 však aj svojim následným postupom po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5Cdo 76/2011 spôsobil zbytočné preťahy v konaní. Nereagoval totiž na opakovanú (v poradí druhú) žiadosť sťažovateľa zo dňa 17. 10. 2011, na ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie. Súd ignoroval žiadosť sťažovateľa a nezaslal sťažovateľovi tlačivo na preukázanie pomerov sťažovateľa k oslobodeniu sťažovateľa od súdnych poplatkov. Takým postupom bráni súd prvého stupňa sťažovateľovi preukázaniu predpokladov na strane sťažovateľa dôvodných pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov, samému ustanoveniu zástupcu a tým de jure a de facto bráni uplatneniu

práva na prístup k dovolaciemu súdu, aby ten prejednal vec a rozhodol o dovolaní sťažovateľa zo dňa 10. 08. 2010.

Bez toho, že by bolo právoplatne rozhodnuté o dovolaní sťažovateľa zo dňa 10. 08. 2010, ktorým sťažovateľ napadol zmeňujúce uznesenie Krajského súdu Bratislava č. k. 8Co 124/2009-216, súd prvého stupňa vytýčil pojednávanie na deň 3. 11. 2011, ktorého sa sťažovateľ nezúčastnil. Keď sa ospravedlnil z pojednávania z dôvodu jeho predčasného vytýčenia a to práve pre absenciu právoplatného rozhodnutia o dovolaní vo veci samej. Okresný súd Bratislava II vytýčil vo veci samej ďalšie pojednávanie na deň 15. 11. 2012, ktoré však tak ako pojednávanie vytýčené na deň 03. 11. 2011 trpí vadou predčasnosti.

Od podania návrhu na konanie vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru, berúc do úvahy dátum 08. 01. 2004, keď bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava II uplynie čoskoro desať rokov a vec sa stále nachádza nerozhodnutá na Okresnom súde Bratislava II. Ak by dovolacie konanie vo veci samej skončilo pre sťažovateľa neúspechom, potom bude potrebné nové konanie a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II. Vzhľadom na závery odvolacieho súdu vo veci samej, doplniť dokazovanie na prvostupňovom súde, ako aj vzhľadom na procesné práva účastníkov konania na riadne a mimoriadne opravné prostriedky, je konečné rozhodnutie vo veci sťažovateľovho návrhu na konanie, ktorým sa domáha skončenia právnej neistoty, v ktorej sa nachádza po neplatnom skončení pracovného pomeru značne vzdialené.

Povaha predmetu sporu - neplatnosť skončenia pracovného pomeru a zotrvávanie sťažovateľa v právnej neistote, závažným spôsobom zasahuje do bežného života sťažovateľa, značne nepriaznivo vplýva na jeho sociálny status a jeho psychické rozpoloženie. Sťažovateľ považuje za značne neprimeranú dĺžku doterajšieho konania vo veci samej, ktorá do podania tejto ústavnej sťažnosti dosahuje bez mála desať rokov, s poukázaním na doteraz neefektívnu, ba v niektorých úkonoch súdu, nadbytočnú činnosť súdu. Sťažovateľ sa domnieva, že neefektívnou činnosťou súdu a jeho nečinnosťou vo veci návrhu na konanie dochádza k zbytočným prietahom v konaní. Takýmto postupom súd porušuje základné právo sťažovateľa na verejné prerokovanie jeho veci, v jeho prítomnosti bez zbytočných prietahov ustanovené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné

právo sťažovateľa na spravodlivý proces v primeranej lehote garantované v čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Trvajúci stav právnej neistoty neplatného skončenia pracovného pomeru a zamedzenie práva sťažovateľa na časť pracovnej odmeny počas právnej fikcie trvania pracovného pomeru po oznámení žalovanému, že sťažovateľ trvá na ďalšom zamestnávaní a pridelení práce, negatívne vplyva na duševné a telesné zdravie sťažovateľa, spôsobuje mu vážne spoločenské problémy, vyradenie zo spoločnosti, stratu viery v spravodlivosť, nezávislosť a nestrannosť súdnictva, životnú úroveň na hranici životného minima, ohrozuje sťažovateľovi zákonom stanovené povinnosti vyživovať osoby odkázané na jeho výživu, spôsobuje mu neustály stres z vyhodenia z nájmu časti bytu pre možné nezaplatenie nájomného, znemožňuje sťažovateľovi rozvoj osobnosti a vzdelávania sa a neprimerane oddaľuje zákonné vysporiadanie pracovnoprávneho vzťahu sťažovateľa so žalovaným vo veci. Z týchto dôvodov sťažovateľ podľa čl. 127 ods. 3 ústavy žiada o vyplatenie primeraného finančného zadostučinenia.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, sťažovateľ týmto navrhuje, aby(...) Ústavný súd Slovenskej republiky prijal tento nález:

Základné právo sťažovateľa P. K.(...) na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...), práva na verejné prerokovanie jeho veci v jeho prítomnosti bez zbytočných prieťahov a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy(...) postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 12C/8/2004 bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava II sa nariaďuje vo veci sp. zn. 12C/8/2004 konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadostučinenie v sume 9.000 euro, ktorú mu je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania o ústavnej sťažnosti a trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho poverenou predsedníčkou, listom sp. zn.

Spr. 2059/2013 zo 17. mája 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 14. júna 2013.

2.1 Poverená predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Vo veci konala pôvodne sudkyňa JUDr. P. P., po jej nástupe na materskú dovolenku bola vec prikázaná dňa 01. 10. 2007 na konanie JUDr. G. S. Ako vyplýva z pripojenej chronológie vo veci konala plynule, pričom rozsudkom zo dňa 22. 01. 2009 bolo vo veci rozhodnuté, pričom žaloba bola zamietnutá. Sťažovateľ voči rozsudku podal odvolanie a sústavne podával rôzne procesné návrhy, o ktorých súd musel rozhodovať. Proti týmto rozhodnutiam podával odvolania, pričom využil všetky opravné prostriedky, vrátane dovolania, preto musel byť spis predkladaný odvolaciemu a dovolaciemu súdu na rozhodnutie. Postup sťažovateľa svedčí o určitej miere účelovosti v konaní, nakoľko sa na vytýčených termínoch pojednávania mnohokrát nezúčastňoval žiadal o odročenie pojednávania, čo má za následok, že do dnešného dňa nemohlo byť meritórne rozhodnuté. Takýto postup účastníka konania nemožno považovať za postup účastníka, ktorý má záujem na plynulosti súdneho konania a súdu poskytuje súčinnosť potrebnú na nariadenie termínu pojednávania v čo najkratšom čase. (...) Navrhujem, aby ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý proces v konaní tunajším súdom porušené nebolo a nepriznal sťažovateľovi ním žiadané finančné zadosťučinenie. V časti, v ktorej žiada, aby ústavný súd nariadil tunajšiemu súdu konať bez zbytočných prieťahov navrhujem nevyhovieť z dôvodu, že súd vo veci plynule koná.

Netrvám na ústnom pojednávani, navrhujem upustiť od ústneho pojednávania, keďže nemožno od neho očakávať ďalšie objasnenie veci. (...)

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie poverenej predsedníčky okresného súdu zaujal toto stanovisko:

„Na požiadanie/doporučenie zastupujúceho advokáta prikladám svoje stanovisko k vyjadreniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15. 5. 2013 (Spr.2059/2013) vo veci zbytočných prieťahov konania sp. zn. 12C/8/2004 vedeného na tomto súde.

Okresný súd Bratislava II vo vyjadrení uvádza, že po zrušení rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 12C 8/2004-199 zo dňa 22. 1. 2009 som sústavne podával procesné

návrhy, o ktorých súd musel rozhodovať a využíval som aj opravné prostriedky, čo považuje súd za účelové konanie z mojej strany. Ďalej súd uvádza, že som sa mnohokrát nezúčastňoval pojednávania a žiadal pojednávania odročiť, čím som mal brániť plynulosti konania. Uvedené stanovisko súdu považujem za účelové, majúce za cieľ zbaviť sa zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní.

Proti uzneseniu Krajského súdu Bratislava, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 12C 8/2004-199 a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie, som podal dovolanie. Ako účastník konania som uvedeným postupom sledoval len spravodlivé rozhodnutie vo veci samej a dosiahnutie úspechu v konaní. Právo podať opravný prostriedok je základným právom účastníka konania a využitie tohto práva nemožno považovať za účelové konanie. Využitie zákonných prostriedkov účastníkom konania nemôže byť považované za správanie účastníka, ktoré spôsobuje zbytočné prietahy v konaní. Keďže Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkovi konania povinnosť v dovolacom konaní byť zastúpený advokátom, dispozičné právo účastníka konania podať žiadosť o ustanovenie advokáta v dovolacom konaní a podať žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov je účastníkovi dané zákonom, vrátane práva podávať opravné prostriedky voči takým nevyhovujúcim procesným rozhodnutiam.

Naopak bol to Okresný súd Bratislava II, ktorý mi zaslal listovú zásielku s čistým tlačivom, ktoré mohlo/nemuselo byť tlačivom O. s. p. č. 6 a to bez akéhokoľvek sprievodného listu, bez označenia spisovou značkou, bez podpisu zákonného sudcu alebo povereného pracovníka súdu, čiže bez akéhokoľvek vysvetlenia ako mám s doručeným tlačivom naložiť. Podľa súdov, ktoré rozhodovali následne vo veci ustanovenia advokáta pre dovolacie konanie ako aj vo veci súvisiacej, čiže rozhodovali o oslobodení od súdneho poplatku, som si mal domyslieť, že mám tlačivo vyplniť a zaslať okresnému súdu k spisovej značke 12C 8/2004. Na takýto názor však nie je žiadna opora v zákone, aj vzhľadom na čl. 2 ods. 2 ústavy. Ja som takú neurčitú a nezrozumiteľnú zásielku súdu vrátil súdu späť. Súd následne svoje rozhodnutia vo veci ustanovenia advokáta a zákonných podmienok pre jeho ustanovenie založil na vlastných zisteniach bez spolupráce s mojou osobou. Bol to teda okresný súd, ktorý ako nesprávnym úradným postupom, tak i arbitrárnym rozhodovaním vo veci ustanovenia advokáta spôsobil zbytočné prietahy v dovolacom konaní o ustanovenie advokáta ako aj v dovolacom konaní vo veci samej. V konečnom dôsledku, keby okresný súd

náležite zistiť skutkový stav a z neho vychádzať pri rozhodovaní vo veci samej, nebolo by ani môjho odvolania ani môjho dovolania. Takže obviňovanie mojej osoby z účelového konania po nezákonnom rozhodnutí okresného súdu, absolútne neobstojí.

Taktiež názor okresného súdu, že som sa mnohokrát nezúčastňoval pojednávani s cieľom dosiahnuť prietahy v konaní je nepravdivý a je len účelovým stanoviskom majúcim za cieľ zbaviť sa zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní. Chronologicky sa vyjadriť k neúčasti na pojednávani.

Nezúčastnil som sa pojednávania dňa 11. 12. 2008 z dôvodu, ktorý som uviedol v podaní doručenom súdu dňa 27. 11. 2008 (založené s prílohou v spise), keď som zároveň žiadal o odročenie pojednávania. Dôvod neúčasti a žiadosti o odročenie pojednávania bola nemožnosť pripraviť sa na pojednávanie, pretože mi bolo nezákonne zabránené k prístupu k bytu, ktorý som mal v prenájme, čo okrem iného znamenalo nemožnosť prístupu ku kompletnej mojej dokumentácii súdneho sporu. Možnosť naštudovať súdny spis na Informačnom centre súdu som nemohol využiť, pretože do pojednávania bolo málo dní a neboli už žiadne voľné termíny na preštudovanie spisu. Navyše som od IC súdu dostal nepravdivú informáciu, že pojednávanie sa koná 6. 12. 2009, a k tomuto dátumu som smeroval aj ospravedlnenie sa z pojednávania. Pričom ako je zrejmé, pojednávanie prebehlo nie 6. 12. 2009 ale 11. 12. 2009, teda nemal som vedomosť, že sa vo veci 11. 12. 2008 bude pojednávať. Nezúčastnil som sa pojednávania vytýčeného na 3. 11. 2011, z dôvodu jeho nezákonného vytýčenia.

V čase, keď sa pojednávanie malo konať bolo podané dovolanie vo veci samej, o ktorom mal rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ako vyplýva z chronológie úkonov súdu, okresný súd v čase, keď sa pojednávanie malo konať stále nepredložil moje dovolanie Najvyššiemu súdu SR. Predložil dovolanie vo veci samej najvyššiemu súdu až dňa 02. 12. 2011. Za procesného stavu podaného dovolania vo veci samej o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté je vylúčené, aby sa konalo pojednávanie vo veci samej na súde prvého stupňa.

Nezúčastnil som sa pojednávania vytýčeného na deň 15. 11. 2012. Z pojednávania som sa ospravedlnil z dôvodu, že som nemal žiadnu vedomosť o stave dovolacieho konania vo veci samej. Okresný súd mi nedoručil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo 234/2011. Zo súdneho spisu pritom vyplýva, že uvedené uznesenie bolo

okresnému súdu doručené už 02. 03. 2012. Pojednávanie som taktiež považoval za nezákonné a predčasne vytýčené z dôvodu, že uznesenie Najvyššieho súdu č. k. 6Cdo 234/2011 nenadobudlo právoplatnosť - nebolo mi doručené. Za procesného stavu podaného dovolania, o ktorom bolo rozhodnuté ale nenadobudlo právoplatnosť je vylúčené, aby sa konalo pojednávanie vo veci samej na súde prvého stupňa. Právoplatnosť uznesenia najvyššieho súdu, ktorým sa rozhodlo o mojom dovolaní vo veci samej nastáva doručením účastníkom konania alebo ich zástupcom. Z emailovej korešpondencie medzi mojou osobou a advokátom Mgr. M. H. (výpis prikladám), ktorý ma v dovolacom konaní vo veci samej zastupoval je zrejmé, že advokátovi ku dňu 1. 2. 2013 nebolo doručené žiadne rozhodnutie vo veci dovolania. Nezúčastnil som sa pojednávania vytýčeného na deň 5. 02. 2013. Okresný súd Bratislava II mi predvolanie na toto pojednávanie zaslal elektronickou formou na moju emailovú adresu. Takýmto postupom súd porušil ustanovenie § 45 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého predvolanie na pojednávanie je z doručovania elektronickými prostriedkami vylúčené. S textom emailu, ktoré bolo predvolaním na pojednávanie som sa oboznámil až 4. 2. 2013. Nebola teda dodržaná ani zákonná päť dňová lehota na prípravu na pojednávanie v zmysle § 115 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedeného nevyplýva tvrdenie súdu, že som nemal záujem na plynulosti konania a neposkytoval som dostatočnú súčinnosť pri vytyčovaní pojednávania. Naopak je to okresný súd, ktorý svojim nezákonným rozhodnutím vo veci samej, nezákonným vytyčovaním pojednávania a nehospodárnym postupom spôsobil zbytočné prietahy v konaní.

V celom rozsahu trvám na obsahu ústavnej sťažnosti.

Sťažovateľ napokon 31. júla 2013 v doplnení svojho uvedeného vyjadrenia uviedol:

„Vo veci mojej ústavnej sťažnosti zbytočných prietahov v konaní, sp. zn. 12C/8/2004 vedeného na Okresnom súde Bratislava II, dávam súdu na vedomie, že v konaní o ústavnej sťažnosti netrvám na ústnom pojednávaní.

Zároveň žiadam súd, aby v prípade priznania mi nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, náhradu trov právneho zastúpenia prikázal na účet(...)“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa

s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 8/04:

Dňa 10. októbra 2003 podal sťažovateľ na Okresnom súde Bratislava I proti obchodnej spoločnosti S. spol. s r. o. (ďalej len „žalovaný“), žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 300 000 Sk. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 21 C 8/03.

Dňa 8. januára 2004 Okresný súd Bratislava I postúpil vec okresnému súdu z dôvodu miestnej nepríslušnosti. Vec bola na tomto súde zaevidovaná pod sp. zn. 12 C 8/04.

Dňa 26. januára 2004 sťažovateľ podal na okresnom súde návrh na vydanie predbežného opatrenia na poskytnutie časti pracovnej odmeny vo výške 50 625 Sk.

Dňa 23. februára 2004 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-18 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 12. marca 2004 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 27. apríla 2004 bol Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) predložený spis s opravným prostriedkom, ktorý uznesením č. k. 9 Co 117/04-26 z 31. mája 2004 potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 17. júna 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 5. augusta 2004 sťažovateľ podal na Okresnom súde v Bratislave I sťažnosť na prietahy v konaní z dôvodu postupu Okresného súdu Bratislava I a Okresného súdu Bratislava II.

Dňa 2. septembra 2004 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené vyjadrenie Okresného súdu Bratislava II k sťažnosti sťažovateľa na zbytočné prietahy v konaní. Podľa vyjadrenia súdu bola sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu nedôvodná a „tvrdenia

navrhovateľa, že od doručenia žaloby (1. 8. 2004) súd nevykonal vo veci samej žiadny procesný úkon sú účelové a zavádzajúce“. Ďalej sa vo vyjadrení uvádza, že „Vzhľadom na podané predbežné opatrenie a postup navrhovateľa preto súd nemohol konať vo veci samej, ale procesne konal najskôr vo vzťahu k návrhu na PO.“.

Dňa 28. septembra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaslanie vyjadrenia k žalobe a predloženie dôkazu o tom, kedy bolo sťažovateľovi doručené oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Súd ten istý deň vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Dňa 28. septembra 2004 sťažovateľ podal návrh na spojenie veci s konaním sp. zn. 18 C 226/04, v ktorom sa žalobca voči žalovanému domáha doplatenia mzdy. V zmysle návrhu sťažovateľa oba návrhy skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov.

Dňa 6. októbra 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k výzve súdu z 28. septembra 2004.

Dňa 7. októbra 2004 sťažovateľ na základe výzvy na zaplatenie súdneho poplatku súdu doručil odpoveď, v ktorej žiadal zrušenie výzvy z dôvodu jej nesúladu so zákonom Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Dňa 8. októbra 2004 sťažovateľ navrhol zmenu petitu žaloby.

Dňa 18. októbra 2004 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-41 rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 300 000 Sk z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Dňa 16. novembra 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k uzneseniu okresného súdu č. k. 12 C 8/04-41.

Dňa 23. novembra 2004 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu súdu o zastavení konania v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy.

Dňa 7. januára 2005 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 29. apríla 2005 krajský súd uznesením č. k. 4 Co 3/05-48 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

Dňa 4. mája 2005 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 17. júna 2005 sťažovateľ podal na okresnom súde dovolanie proti uzneseniu č. k. 4 Co 3/05-48, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 12 C 8/04-41.

Dňa 12. júla 2005 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní označil konkrétne dôvody, v ktorých vidí splnenie zákonných podmienok na ustanovenie právneho zástupcu, resp. aby doručil splnomocnenie udelené advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní.

Dňa 6. septembra 2005 sťažovateľ doručil odpoveď na výzvu okresného súdu, v ktorej upozornil súd na skutočnosť, že „súd do dnešného dňa nerozhodol o zmene, rozšírení návrhu na konanie, ktorý som podal na podateľňu okresného súdu dňa 8. 10. 2004“. Ďalej uviedol, že „Žaloba o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a uplatnenie nároku z neplatného rozviazania pracovného pomeru je v zmysle § 4, ods. 2, písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodená od súdnych poplatkov. Tým je splnená aj podmienka ustanovenia zákonného zástupcu v zmysle § 30 OSP, pretože u účastníka, ktorý je oslobodený od súdnych poplatkov zo zákona, súd už pomery účastníka konania pre účely postupu v zmysle § 30 OSP nemusí skúmať, pretože predpoklad, aby bol účastník súdom oslobodený od súdnych poplatkov je splnený zo zákona.“.

Dňa 21. septembra 2005 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-61 zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v dovolacom konaní.

Dňa 19. októbra 2005 sťažovateľ požiadal okresný súd o poskytnutie 30-dňovej lehoty na oznámenie mena právneho zástupcu, ktorý ho bude zastupovať v dovolacom konaní. Sťažovateľ svojím ďalším podaním z 21. novembra 2005 požiadal okresný súd, aby pokračoval v napadnutom konaní aj v časti návrhu na priznanie nemajetkovej ujmy.

Dňa 17. marca 2006 bol spis s mimoriadnym opravným prostriedkom predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Vec bola na tomto súde zaevidovaná pod sp. zn. 3 Cdo 64/2006.

Dňa 23. marca 2006 najvyšší súd uznesením č. k. 3 Cdo 64/2006-67 dovolacie konanie zastavil z dôvodu nedostatku podmienky konania.

Dňa 3. apríla 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. februára 2007 okresný súd nariadil pojednávanie vo veci vyhlásenia právneho úkonu za neplatný na 21. jún 2007.

Dňa 22. marca 2007 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-78 pripustil zmenu žalobného návrhu (petitu) podľa návrhu sťažovateľa z 8. októbra 2004. Súd zmenu žalobného petitu v časti nemajetkovej ujmy a úrokov z omeškania nepripustil.

Dňa 10. apríla 2007 sťažovateľ požiadal súd o zmenu termínu nariadeného pojednávania.

Dňa 21. mája 2007 sťažovateľ podal návrh na prerušenie napadnutého konania do rozhodnutia súdu vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 226/04.

Dňa 13. júna 2007 sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 21. jún 2007, a to do rozhodnutia ústavného súdu o jeho ústavnej sťažnosti, ktorým namietal porušenie svojho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces postupom a rozhodnutím okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04.

Dňa 21. júna 2007 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-85 rozhodol o zamietnutí návrhu sťažovateľa na prerušenie napadnutého konania.

Dňa 17. marca 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 5. jún 2008.

Dňa 5. júna 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 18. september 2008 na účely ďalšieho dokazovania.

Dňa 19. júna 2008 sťažovateľ oznámil okresnému súdu mená zamestnancov žalovaného na účely ich predvolania ako svedkov na ďalšie pojednávanie.

Dňa 5. augusta 2008 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní predložil súdu aj adresy svedkov, ktorých žiada vypočuť na pojednávaní.

Dňa 21. augusta 2008 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že adresami svedkov disponuje žalovaný, a žiadal súd, aby zaviazal žalovaného oznámiť adresy označených osôb.

Dňa 18. septembra 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. december 2008 na účely ďalšieho dokazovania. Súd zaviazal sťažovateľa a zástupkyňu žalovaného, aby v lehote 10 dní založili do súdneho spisu mená a adresy svedkov.

Dňa 25. septembra 2008 sťažovateľ oznámil súdu dôvody, ktoré mu bránia v splnení súdom uložených povinností na pojednávaní 18. septembra 2008.

Dňa 30. septembra 2008 sťažovateľ oznámil súdu adresy svedkov, ktorých vypočutie navrhol.

Dňa 11. decembra 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktorého sa sťažovateľ nezúčastnil a ktoré bolo odročené na 22. január 2009.

Dňa 22. januára 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd rozsudkom č. k. 12 C 8/04-199 návrh o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy a nemajetkovej ujmy zamietol.

Dňa 2. marca 2009 sťažovateľ podal odvolanie proti uvedenému rozsudku okresného súdu.

Dňa 13. marca 2009 okresný súd vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní podal vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 27. marca 2009 žalovaný doručil súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 14. apríla 2009 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 31. mája 2010 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 124/2009-216 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 28. júna 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. augusta 2010 sťažovateľ podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie.

Dňa 13. augusta 2010 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-226 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil svoje dovolanie buď predložením splnomocnenia udeleného advokátovi alebo vyplnením a dorúčením tlačiva – Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, spolu so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Dňa 31. augusta 2010 sťažovateľ na základe výzvy okresného súdu doručil súdu písomnosť, ktorou požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Dňa 9. septembra 2010 okresný súd opätovne zaslal sťažovateľovi potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch s výzvou, aby vyplnené tlačivo vrátil v lehote 10 dní.

Dňa 12. novembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/04-234 sťažovateľovi právneho zástupcu pre dovolacie konanie neustanovil.

Dňa 30. novembra 2010 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o neustanovení zástupcu pre dovolacie konanie.

Dňa 9. decembra 2010 bol spis s opravným prostriedkom predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 31. januára 2011 krajský súd uznesením č. k. 2 Co 269/2010-241 potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Dňa 25. februára 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 21. marca 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní oznámil súdu meno advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní.

Dňa 11. apríla 2011 sťažovateľ doručil súdu dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu č. k. 2 Co 269/2010-241.

Dňa 2. mája 2011 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o dovolaní sťažovateľa.

Dňa 14. júla 2011 najvyšší súd dovolanie sťažovateľa odmietol uznesením č. k. 5 Cdo 76/2011-256.

Dňa 25. júla 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 8. septembra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3. november 2011.

Dňa 17. októbra 2011 sťažovateľ podal okresnému súdu žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie. Zároveň požiadal súd o zaslanie tlačiva na preukázanie osobných, majetkových a príjmových pomerov s tým, že žiadal, aby sa prednostne konalo a rozhodlo o dovolaní proti uzneseniu krajského súdu č. k. 8 Co 124/2009-216.

Dňa 2. novembra 2011 sa sťažovateľ ospravedlnil z pojednávania, ktoré sa 3. novembra 2011 pre jeho neprítomnosť neuskutočnilo. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že spis bude postúpený dovolaciemu súdu.

Dňa 8. novembra 2011 okresný súd zaslal dovolanie sťažovateľa žalovanému s výzvou, aby sa k nemu vyjadril v lehote 10 dní.

Dňa 28. novembra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k dovolaniu sťažovateľa.

Dňa 8. decembra 2011 bol spis doručený najvyššiemu súdu.

Dňa 8. februára 2012 najvyšší súd uznesením č. k. 6 Cdo 234/2011-284 odmietol dovolanie sťažovateľa.

Dňa 2. marca 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 27. apríla 2012 sťažovateľ e-mailom oznámil súdu, že nie je možné doručovať mu písomnosti na poštovú doručovaciu adresu V., B., a žiadal súd o doručovanie písomností osobným prevzatím na súde, a to po predchádzajúcom zaslaní oznámenia na jeho e-mailovú adresu.

Dňa 1. augusta 2012 bolo na e-mail sťažovateľa doručené predvolanie na pojednávanie na 15. november 2012.

Dňa 3. októbra 2012 sťažovateľ navrhol vypočutie svedkov na nariadenom pojednávaní.

Dňa 7. novembra 2012 sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Ako dôvod ospravedlnenia svojej neúčasti označil skutočnosť, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o jeho dovolaní proti uzneseniu krajského súdu č. k. 8 Co 124/2009-216. *„Absencia právoplatného rozhodnutia o dovolaní navrhovateľa vo veci samej, tvorí prekážku konania pred okresným súdom a vytýčené pojednávanie na deň 15. 11. 2012 je podľa navrhovateľa potrebné považovať za predčasné.“*

Dňa 15. novembra 2012 sa neuskutočnilo pojednávanie z dôvodu ospravedlnenia sťažovateľa. Súd pojednávanie odročil na 5. február 2013 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty účastníkom konania.

Dňa 23. novembra 2012 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že o jeho dovolaní proti uzneseniu krajského súdu č. k. 8 Co 124/2009-216 bolo rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu č. k. 6 Cdo 234/2011 z 8. februára 2012, ktorým bolo dovolanie odmietnuté. Zároveň súd sťažovateľovi oznámil, že o jeho podaní zo 17. októbra 2011, ktorým žiada o oslobodenie od súdneho poplatku súd nebude rozhodovať, keďže o návrhu na ustanovenie advokáta bolo rozhodnuté uznesením č. k. 12 C 8/04-234 z 12. novembra 2010, v ktorom sa súd vysporiadal aj s otázkou oslobodenia od platenia súdnych poplatkov.

Dňa 31. januára 2013 okresný súd doručil sťažovateľovi e-mail so stanoveným termínom pojednávania na 5. február 2013.

Dňa 4. februára 2013 sťažovateľ oznámil súdu, že sa na pojednávaní nariadenom na 5. február 2013 nezúčastní, pretože nebola zachovaná päťdňová lehota na prípravu

pojednávania a zároveň z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie je z doručovania elektronickými prostriedkami vylúčené.

Dňa 5. februára 2013 bolo pojednávanie odročené na 11. apríl 2013 s tým, že sťažovateľ bude predvolaný na pojednávanie prostredníctvom svojej e-mailovej adresy a zároveň aj z adresy na V., B. Okresný súd tiež požiadal zamestnávateľa sťažovateľa (obchodnú spoločnosť T., a. s.), aby doručil zásielku – predvolanie pre svojho zamestnanca.

Pojednávanie nariadené na 11. apríl 2013 sa odročilo z dôvodu úmrtia matky zákonnej sudkyne. Nový termín pojednávania bol stanovený na 30. máj 2013.

Dňa 30. mája 2013 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 1. október 2013 s tým, že zástupkyňa žalovaného doloží do súdneho spisu ďalšie dôkazy v lehote 15 dní.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04 dochádza k porušovaniu základného práva

sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka posudzovaného konania (ako na to bude poukázané v bode III/2 a III/3 tohto rozhodnutia), nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispel aj samotný sťažovateľ najmä tým, že opakovane požiadal o odročenie nariadených pojednávaní z dôvodu, že o jeho dovolaniach ešte nebolo rozhodnuté. Podanie

dovolania (rovnako aj podanie ústavnej sťažnosti) však nemá odkladný účinok, a preto v danej veci nič nebránilo tomu, aby okresný súd pokračoval v napadnutom konaní. Na uvedené správanie sťažovateľa nemohol teda ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľ tiež opakovane využil možnosti podať opravné prostriedky podľa Občianskeho súdneho poriadku, avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným prietahom v konaní, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný od 19. októbra 2005 do 17. marca 2006 (jeden rok a päť mesiacov pri odpočítaní lehoty, ktorú si vyžiadal sťažovateľ na splnenie výzvy), od 3. apríla 2006 do 22. februára 2007 (desať mesiacov) a od 21. júna 2007 do 17. marca 2008 (deväť mesiacov). Okresný súd teda minimálne tri roky vo veci nevykonal žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 9 000 €, najmä s odôvodnením, že *„zotrúvanie sťažovateľa v právnej neistote, závažným spôsobom zasahuje do bežného života sťažovateľa, značne nepriaznivo vplýva na jeho sociálny status a jeho psychické rozpoloženie“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj vzhľadom na správanie sťažovateľa považuje za primerané vo výške 2 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti z 22. októbra 2012 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 22. júla 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2013 prislúcha odmena v sume 130,16 € spolu s režijným paušálom 7,81 €, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 407,55 € v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2013